

Estructures d'Estat

La veritable força de la humanitat, la més certa, és la nostra capacitat d'imaginar. Fins i tot, potser, la nostra capacitat d'explicar ficcions, de relatar. Per això, durant segles, els relats de la Bíblia o de l'Alcorà, tan ben travats per la paraula escrita, van esdevenir tan versemblants i tan ben acceptats com a veritat última que, simplificant, tot el que no estava escrit en aquells textos, simplement, era superflu. Tot el coneixement que expressaven era, així, el coneixement que els mortals havien de considerar important, necessari i bàsic. Aprofundir i estudiar a fons els textos havia de conduir a la veritat i, per tant, l'estructura de coneixement que expressaven, el coneixement revelat, obviava la resta de preguntes que es podia fer qualsevol humà considerant que si no formava part de les escriptures, planament, no era important i no calia encaparrar-s'hi més. Era així perquè hi havia una consciència general que ho aprovava sense esquarteres.

Amb el temps, els relats i el consens sobre què esdevé un coneixement important i què és una impertinència fruit d'un cap calent ha anat movent-se cap a altres pols. La capacitat d'imaginar preguntes noves, la consciència que calien explicacions rellevants i la humilitat de considerar que, com a humans, ignorem el funcionament real de la realitat ens va conduir, com a espècie, a posar la ciència en el centre de la veritat. I, per tant, el marc que va possibilitar aquesta revolució també va variar des del coneixement revelat al coneixement científic.

En aquest entorn nou també es va passar a generar estructures de relació entre persones que anaven, per entendre'ns, des del "Caudillo por la gracia de Dios", a Constitucions fruit de l'acord dels súbdits.

Però tant una cosa com l'altra tenen, a la base, una regla d'or: funcionen mentre hi hagi un consens i una acceptació general (tant si estan generades per la força militar en el primer cas o aconseguïdes per la força de les majories parlamentàries en el segon). Les estructures que regeixen l'actuació de la ciutadania, doncs, s'esdevenen de l'acceptació genèrica d'aquest coneixement compartit.

Tot plegat ens ha de fer pensar en què la catalana del segle XXI, no ho és pas per cap coneixement revelat, i som catalans (i catalanes!) perquè compartim un relat generat per la nostra història, perquè compartim realitats petites o grans i personatges que considerem mites creadors de la nostra realitat o simplement perquè tenim ganes de ser-ho.

I tindrem estructures d'Estat en el moment, just en el moment, en què la gran majoria de la gent del país adjudiqui com a veritat inqüestionable que els impostos, per exemple, els hem de pagar a l'Agència Tributària de Catalunya.

Ramon Vilageliu

Restaurant

Paradís Park

Direcció: Srs. Guerrero

Tancat els dimecres

Camí de la Serra, s/n - Tel. 93 844 90 75 - Santa Eulàlia de Ronçana